

Οκτώσεσος

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2016

86

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος Ι'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος 86 (132)

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2016

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» Σ.Α.
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 75 «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...»
- 77 Ο Διδάχος (ποίημα)
- 78 Εντυπώσεις και εμπειρίες από τα
Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2016
- 80 Μετά την μπόρα... (διήγημα)
- 82 Οι φυσικές επιστήμες στη ζωή μας:
Ο αέρας μάς ...πιέζει;
- 84 Εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας
- 87 Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους
- 88 Φιλολογική Γωνιά
- 89 Ταξιδεύουμε με το Σχολείο μας: Λέσβος
- 90 Βιβλιοπαρουσιάσεις
- 92 Δελτίο Ειδήσεων
- 94 Γαλλικό: *Le bénévolat à travers le
regard d' une ado*
- 95 Σπίθες

► Εξώφυλλο: Στιγμιότυπα από τα
Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2016

"Καλύτερα, αδελφέ μου, να έχεις ελληνικό σχολείο στην χώρα σου, παρά να έχεις βρύσες και ποτάμια, διότι οι βρύσες ποτίζουν το σώμα, τα δε σχολεία ποτίζουν την ψυχή. Και ωσάν μάθεις το παιδί σου γράμματα, τότε λέγεται άνθρωπος. το σχολείο ανοίγει τας Εκκλησίας, όλα τα παιδιά να μανθάνουν ολίγα έστω, αλλά γερά γράμματα, ποτισμένα με το πνεύμα της Χριστιανικής θρησκείας, που περικλείει μέσα της όλα τα αναγεννητικά στοιχεία".

Άγ. Κοσμάς ο Αιτωλός

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...»

Φίλε και φίλη,

Πάνδημη πανήγυρις είναι ο Δεκαπενταύγουστος στην πατρίδα μας! Κι επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο σε κάθε γωνιά της Ελλάδας! Πανηγυρίζουμε, όσο και αν ακούγεται οξύμωρο σε όσους ζουν εκτός Εκκλησίας, έναν θάνατο. Οι πιστοί όμως γνωρίζουμε ότι καθημερινά εορτάζουμε/πανηγυρίζουμε θανάτους, κοιμήσεις, όπως τις χαρακτηρίζουμε. Πανηγυρίζει το Σώμα της Εκκλησίας μας όσους μετατέθηκαν εκ του θανάτου (έτσι θεωρεί την επί γης ζωή) εις την ζωήν (μόνο η ζωή κοντά στον Θεό αποτελεί πραγματική ζωή).

Τι ιδιαίτερο, όμως, παρουσιάζει η πανήγυρις του Δεκαπενταγούστου; Το πρόσωπο που εορτάζουμε, η Παναγία μας, είναι το τιμιώτερο και υψηλότερο και ενδοξότερο που πέρασε ποτέ μετά τον Κύριό μας στην ανθρωπότητα. Όπως λοιπόν συρρέουν πλήθη λαού στην εκδημία μεγάλων προσωπικοτήτων, έτσι -πολύ περισσότερο- συμβαίνει με την Παναγία μας, την υψηλότερα και ενδοξότερα και τιμιώτερα. Αλλά η Παναγία μας δεν είναι μόνο ανάμεσα στους ανθρώπους επιφανής. Είναι το υψηλότερο κτίσμα

ολοκλήρου της κτίσεως, ακόμα και ανάμεσα σε αυτές τις επουράνιες δυνάμεις, όπως ψάλλουμε: «Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεϊμ...», «Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν...». Από κάθε κτιστό, ἄνθρωπο ἢ ἄγγελο, ακόμα υψηλότερη και τιμιότερη η Παναγία μας. Και ο Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης στον Μεγάλο Κανόνα, σε μια ποιητική του έξαρση, λέγει: «Χαίροις μετὰ Θεόν ἢ Θεός, τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἢ ἔχουσα», δανεισμένο βέβαια ἀπὸ τον μεγάλο Πατέρα και Διδάσκαλο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Και, όπως για τα υψηλά πρόσωπα ἐπί γης λαμβάνονται ἐξαιρετικά μέτρα και υπερνικῶνται δυσκολίες ακόμα και νόμοι ἀνθρώπινοι, ἐτσι συνέβη και με το πρόσωπο της Παναγίας, της μητέρας του Θεού και ὅλων μας: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχρα-

Κάθε Μῆνα

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε.

Παρθενεὺει γάρ τόκος καὶ ζῶν προμνηστεύεται θάνατος...»

(Μετ.: Νικήθηκαν της φύσεως οι νόμοι σε σένα, Παρθένε αγνή. Διότι γέννησες, ἐνὼ εἶσαι παρθένος, ἀλλά και ο θάνατος στην περίπτωσή σου ἐνώνεται με την ζωή.)

(Καταβασίες της εορτῆς της Κοιμήσεως της Θεοτόκου)

ντε...». Ολόκληρη η ζωή της ήταν γεμάτη από υπερφυσικά γεγονότα: Άγγελος Κυρίου τής έφερε το μήνυμα ότι πρόκειται να γεννήσει, αν και απείρανδρος. Πνεύμα Άγιον την επεσκίασε για να συλλάβει τον Υιόν της. Ο Υιός που γέννησε ως άνθρωπο ήταν ο Υιός του Θεού, ο οποίος καταδέχθηκε να σκηνώσει και να χωρέσει μέσα της. Οι όροι της φύσεως νικήθηκαν και ως προς το αειπάρθενο της Παναγίας Μητέρας. Ποτέ άλλοτε ούτε συνέβη ούτε πρόκειται να συμβεί, Παρθένος να γίνει μητέρα και μητέρα να συνεχίσει να είναι Παρθένος. Αλλά και η Κοίμησή της ήταν υπερφυσική. Όταν μετά την Κοίμηση κατέβηκε στον τάφο, όχι μόνο έμεινε άφθορο το σώμα της, αλλά ανήλθε και μετέστη από την γη στον ουρανό με δόξα! Όλα τα γεγονότα αυτά υπογραμμίζουν την ιδιαίτερη τιμή που γίνεται στο πρόσωπό της διά της υπερβάσεως των φυσικών νόμων. Και θαυμάζει ο ανθρώπινος νους – και ο αγγελικός, θα λέγαμε ακόμη – μη κατανοώντας πώς μια αδύναμη κόρη, μια γυναίκα, αξιώθηκε από τον Θεό μιας τόσο μεγάλης τιμής!

Δύο παράγοντες συνέβαλαν στην καταξίωση της Παναγίας μας ενώπιον του Θεού και στην ανάδειξή της ως συνεργού Του στο έργο της σωτηρίας: α) Το ότι εκείνη έδειξε όλη την διάθεση και όλο τον ζήλο και την προσπάθεια για να καταρτίσει τον εαυτό της σκεύος αγιασμένο και εκλεκτό του Θεού. β) Το ότι εμπιστεύτηκε τη χάρη του Θεού, την «τά ασθενή θεραπεύουσα καί τά έλλείποντα άναπληρούσα», που την επεσκίασε και την κατέστησε τελειότατη, ώστε να γίνει Μητέρα του Θεού. Βλέπουμε ότι ο άνθρωπος παράγοντας και ο θεός

παράγοντας συνεργάστηκαν με αγαστό τρόπο στο πρόσωπό της, προκειμένου αυτή να αξιωθεί όλων των υπερφυσικών χαρίτων και δωρεών.

Τι γίνεται όμως μ' εμάς τους αναξίους; Ο Θεός όχι μόνον για την Παναγία μας υπερέβη τους όρους της φύσεως, αλλά διατίθεται να κάνει το ίδιο και το κάνει και για κάθε πιστό χριστιανό, ο οποίος έχει συλλάβει το αληθινό χρέος του και τον προορισμό του. Ένα παράδειγμα μπορεί να βεβαιώσει του λόγου το αληθές. Κάθε φορά που κάνουμε αγώνα προετοιμασίας για να κοινωνήσουμε των Αχράντων Μυστηρίων συμβαίνει αυτό ακριβώς. Υπερνικούνται δηλαδή οι φυσικοί νόμοι για χάρη μας. Η ένωση Θεού και ανθρώπου σε καμία περίπτωση δεν είναι μια φυσική κατάσταση, αλλά είναι κατάσταση ιδιαίτερης χάριτος. Δεν είναι η αξιοσύνη μας που επιβραβεύεται με τη Θ. Κοινωνία, αφού όλοι ομολογούμε ότι αναξίως προσερχόμαστε, όση προετοιμασία και αν έχουμε κάνει νωρίτερα. Είναι η χάρη του Θεού που επιβραβεύει την διάθεση και τον αγώνα που καταβάλλουμε για να συναντήσουμε τον Θεό.

Ο άνθρωπος της εποχής μας ζητά να αυτονομηθεί από τον Θεόν και εν τέλει καταστρέφει την ζωή του. Ο αληθινός Χριστιανός οφείλει να αγωνίζεται σε κάθε υλικό και πνευματικό αγώνα λαμβάνοντας υπόψη τον υπερφυσικό παράγοντα. Έχει μάλιστα πρότυπο γι' αυτό: την Παναγία μας, που αξιώθηκε να υπερβεί κάθε γήινη και ουράνια πραγματικότητα και στέφθηκε με θεϊκή δόξα. Ας εμπνευστούμε από Εκείνη και ας την παρακαλούμε με τις πρεσβείες της να μας ελκύει πάντοτε προς τα άνω.

24 Αυγούστου:
Στη μνήμη του Πατροκοσμά

Ο ΔΙΔΑΧΟΣ

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός
που ήταν από χρόνια μοναχός
βγήκε να κηρύξει τον Χριστό
με λόγο δυνατό και
στήνοντας σταυρό.

Δίδασκε τον ταλαίπωρο λαό,
που αλλαξοπιστούσε από καιρό,
πίστη και γλώσσα να
κρατά σφιχτά,
να 'χει παντού σχολειά ελληνικά.

Κι όταν πια τον έπιασε ο εχθρός,
ο τούρκος, ο αλβανός,
και πιότερο ο οβριός,
ακολουθά σαν άκακο αρνί
κι ας έσπειρε σπόρο
αιώνιο στη γη.

Πριν στη θηλιά ανεβεί,
γονατιστός,
τα άγια χέρια υψώνει σιωπηλός.
Ευλογεί της πατρίδας
την κάθε γωνιά
κι η ψυχή του φτερουγίζει ψηλά.

Κι από κει δεν σταματά
τους χριστιανούς
να στηρίζει με λόγους θεϊκούς:
Το κορμί σας ας σας
κάψουν, αδελφοί,
να σας πάρουν
δεν μπορούν την ψυχή!

Ε.Π., Γ' Λυκείου

Εντυπώσεις &
εμπειρίες από τα
**Κατασκηνωτικά
Σεμινάρια 2016!**

► Τα κατασκηνωτικά Σεμινάρια του «Αποστόλου Παύλου» μ' αρέσουν πολύ και φέτος ήταν η τρίτη συνεχόμενη χρονιά που τα παρακολούθησα.

Αυτό που μου αρέσει περισσότερο είναι ότι υπάρχει πρόγραμμα και τάξη. Δηλαδή δεν είμαστε τελείως χαλαροί, αλλά απασχολούμαστε με ωραίες δραστηριότητες. Πιστεύω ότι αυτό είναι το κάτι παραπάνω που προσφέρει η χριστιανική κατασκήνωση, γιατί εγώ πήγα φέτος για δεύτερη χρονιά και σε άλλου τύπου κατασκήνωση, αλλά εκεί η ζωή είναι χύμα. Εδώ έχουμε μια σειρά και πρόγραμμα πολύ ωραίο και αυτό φέρνει πολλά οφέλη στον κατασκηνωτή.

Μου άρεσαν επίσης πολύ οι συνελεύσεις, στις οποίες έρχονταν καθηγητές και μας μάθαιναν διάφορα πράγματα κι έτσι αποκτήσαμε περισσότερες γνώσεις.

Αυτό που θυμάμαι περισσότερο και με την μεγαλύτερη χαρά από τη φετινή κατασκήνωση είναι ο τελευταίος πόντος που έβαλα στο πρωτάθλημα βόλεϊ. Είχα βάλει εγώ τους τελευταίους τέσσερις και την τελευταία στιγμή τα κατάφερα και αυτό ήταν από τις καλύτερες στιγμές που έχω ζήσει.

Τέλος, μου άρεσαν πάρα πολύ και τα θεατρικά που κάναμε, με τον στρατηγό, τους στρατιώτες, τον καφετζή και τον σάκο με τις πατάτες.

Περιμένω με χαρά το επόμενο καλοκαίρι, να ζήσω πάλι αξέχαστες στιγμές με τους φίλους μου.

Μάριος Δημόπουλος, Λουτράκι

► Φέτος το καλοκαίρι πήγα για πρώτη φορά κατασκήνωση.

Ήμουν πολύ τυχερός που ήταν η κατασκήνωση της «Κοινωνικής Προσπάθειας».

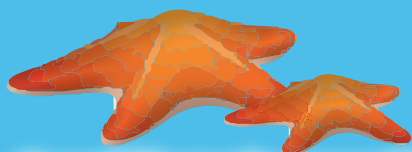
Εκεί έζησα νέες εμπειρίες, αλλά το σημαντικότερο ήταν που γνώρισα νέους και καλούς φίλους. Ήμουν σε μια ομάδα που συνεργαζόμαστε αν άψογα σε όλες τις δραστηριότητες, στις υποχρεώσεις μας αλλά και στα παιχνίδια. Καθημερινά παίζαμε πολλά παιχνίδια, αλλά αυτό που μου έκανε πιο πολλή εντύπωση ήταν το νυχτερινό παιχνίδι με τους φακούς. Ήταν καταπληκτικό!!!

Δεν πρέπει να ξεχάσω να αναφέρω και τις γνώσεις που πήρα από τα πρωινά μας σεμινάρια. Καθηγητές μάς μίλησαν για διάφορα θέματα, αλλά κυρίως μας έμαθαν να αγαπάμε και να σεβόμαστε τον Θεό. Να γίνουμε δηλαδή πολίτες στην «ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΘΕΟΥ», όπως ήταν και η ονομασία μας.

Κωνσταντίνος Κουργιαλής, Μέγαρο

► Φέτος το καλοκαίρι αποφάσισα να πάω κατασκήνωση. Παίρνοντας πληροφορίες από φίλους μου για την κατασκήνωση που διοργανώνει ο σύλλογος «Κοινωνική Προσπάθεια» έκρινα πως θα ήταν καλό να δοκιμάσω και κάτι διαφορετικό. Δεν είναι η πρώτη φορά που πηγαίνω κατασκήνωση, αλλά ήταν η πρώτη μου φορά στην συγκεκριμένη.

Οι αμφιβολίες που είχα στην αρχή διαλύθηκαν μόλις πέρασα την κεντρική πύλη της κατασκήνωσης. Μπροστά στα μάτια μου απλώθηκε η ομορφιά της φύσης και ό,τι είδα μου έλεγε πως ξεκινούσε για μένα μια εμπειρία εντελώς διαφορετική από όσες είχα ζήσει. Κι έτσι κι έγινε.

Τώρα μπορώ να πω πως ήταν η πιο ωφέλιμη και πιο διασκεδαστική κατασκηνωτική περίοδος που έχω συμμετάσχει. Γνώρισα πολλές καινούριες φίλες, με τις οποίες έχω δεθεί πάρα πολύ, απέκτησα πολύτιμες πληροφορίες μέσα από τα τακτικά σεμινάρια που παρακολούθησα και ήρθα σε πιο στενή επαφή με τον Θεό μέσα από την καθημερινή προσευχή.

Διασκέδασα και ευχαριστήθηκα όλες τις δραστηριότητες που κάναμε, τις συζητήσεις που αναπτύξαμε και τέλος αυτή την πολύτιμη και ανεκτίμητη φιλία που έκανα με πολλά από τα κορίτσια. Παρ' ότι είμαστε αρκετά μακριά με κάποιες από αυτές, μιλάμε σε καθημερινή βάση από τη στιγμή που τελειώσε η κατασκήνωση και ήδη κανονίσαμε και συναντηθήκαμε. Πέρασαμε μία ολόκληρη μέρα μαζί, παίζοντας και γελώντας. Ήταν υπέροχα.

Τέλος ήθελα να πω πως αυτή η κατασκηνωτική περίοδος ήταν μία από τις πιο τέλειες εμπειρίες της ζωής μου. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους υπευθύνους και όλους όσους βοήθησαν. Την κα Δρίβα, την αρχηγό της κατασκήνωσης, που μας έδειξε την πραγματική έννοια της λέξης κατασκήνωση, τις καταπληκτικές μας ομαδάρχισσες, που δεν μας άφησαν να βαρεθούμε ούτε για μια στιγμή, τις μαγειρίσσες, που μας φρόντιζαν καθ' όλη την διάρκεια της κατασκήνωσης. Πέρασα

υπέροχα και ελπίζω να ξαναπάω του χρόνου.

Νικολέττα Μήνου, Κόρινθος

► Η κατασκηνωτική ζωή είναι μια αξέχαστη εμπειρία για όλους τους κατασκηνωτές. Η ζωή στα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος» στη Βένιζα είναι πολύ δημιουργική, γιατί είναι γεμάτη από πολλές δραστηριότητες. Παράλληλα, έχουμε την

ευκαιρία να γνωρίσουμε και να κάνουμε πολλούς φίλους και φίλες.

Στην κατασκήνωση φέτος ήταν όλα υπέροχα, αλλά αυτά που με εντυπωσίασαν περισσότερο ήταν τα παιχνίδια αλλά και το πρωινό ξύπνημα με το καμπανάκι στις 7:00 η ώρα. Η αρχηγός μας ξυπνούσε και όλες τρέχαμε να κάνουμε την πρωινή μας γυμναστική. Ένα άλλο καλό της κατασκήνωσης ήταν αυτά τα εξαιρετικά φαγητά που μας ετοίμαζαν οι «Κυρίες της Αγάπης» (λέγονται έτσι γιατί έρχονται εθελοντικά για να μας μαγειρεύουν). Τέλος, μου άρεσε η πισίνα. Λίγες κατασκηνώσεις έχουν πισίνα!

Αλεξάνδρα Τσίγκρη, Μέγαρα

Μετά την μπόρα...

Η μπόρα έχει περάσει, αλλά θυμωμένα κυλούν τα θολά νερά του ποταμού δίπλα από το μεγάλο χωριό που απλώνεται στον εύφορο κάμπο.

Είναι τουρκικό το χωριό. Φρεσκοπλυμένο από το χορταστικό λουτρό, χαιρετάει τώρα την ευλογία του ήλιου και στεγνώνει γοργά, βυθισμένο στη μακαριότητα της ευτυχίας του.

Δεν ήταν πάντα όμως τουρκικό. Σε παλαιότερη εποχή, τότε που το σημερινό Ερζερούμ λεγόταν Θεοδοσούπολις, είχαν χτισθεί δίπλα στον Άκαμψι ποταμό, στην άκρη του εύφορου εκείνου οροπεδίου, λίγα σπίτια από οικογένειες ακριτών του Βυζαντινού κράτους. Αργότερα, με την κατάλυση της αυτοκρατορίας του Βυζαντίου, Τούρκοι ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν στο ελληνικό χωριό κι ανάγκασαν τους κατοίκους του ν' αλλάξοπιστήσουν και να δεχθούν τον μωαμεθανισμό.

Από κείνη την ημέρα σίγησε κι η καμπάνα της μικρής εκκλησούλας, και στους τέσσαρες αιώνες και περισσότερο, που πέρασαν από τότε, δεν απέμεινε πια, ούτε σα θολή ανάμνηση, η χριστιανική καταγωγή των πρώτων κατοίκων.

Στεγνώνει λοιπόν το τουρκικό χωριό ύστερα από την μπόρα, ενώ στο καφενείο οι ηλικιωμένοι Τούρκοι, καθισμένοι σταυροπόδι σε μαλακά στρωσίδια, ρουφούν ηδονικά τους ναργιλέδες τους και διηγούνται εύθυμες ιστορίες.

Έξαφνα σπαρακτικές φωνές ακούγο-

νται από το μέρος του ποταμού. Δυο μικρά τουρκόπουλα, παίζοντας στην όχθη, έπεσαν στο ποτάμι και τα πήρε το ορμητικό ρεύμα. Μια γυναίκα, που είδε το ατύχημα, έβαλε τότε τις φωνές και ξεσήκωσε τον κόσμο.

Το καφενείο άδειασε στη στιγμή. Όλοι οι θαμώνες έτρεξαν κατά το ποτάμι και μαζί με όλους και ο μουχτάρης του χωριού, ο πρόεδρος της κοινότητας, όπως θα λέγαμε εμείς.

Μάταιος κόπος! Το 'να από τα δύο παιδιά, ένα αγόρι πέντε χρονών, είχε ήδη πνιγεί, όταν έφτασε η βοήθεια και τ' άλλο συνομήλικό του δεν είχε πια ανάγκη από βοήθεια. Αυτό τα κατάφερε να φτάσει μόνο του στην όχθη, λίγο παρακάτω από το σημείο του ατυχήματος. Ήταν βρεγμένο ως το κόκαλο, αλλά έβλεπε το μαζεμένο πλήθος χαμογελαστό, σα να μην είχε γίνει τίποτε το σπουδαίο.

Ο μουχτάρης το πήρε στην αγκαλιά του κι άρχισε να το χαϊδεύει.

-Πώς τα κατάφερες, παιδί μου, να γλι-

τώσεις; έλεγε και ξαναέλεγε. Μπράβο! Εσύ θα γίνεις σωστός άνδρας! Θα φοβήθηκες όμως πολύ, έτσι δεν είναι;

-Καθόλου! αποκρίθηκε ο μικρός αθώος. Δεν φοβήθηκα καθόλου. Με κρατούσε η Μητέρα του Θεού στην αγκαλιά της και μ' έσπρωχνε σιγά σιγά στην ακροποταμιά.

Ο μουχτάρης έμεινε περίεργος.

-Η Μητέρα του Θεού, είπες; Και πού την ξέρεις εσύ την Μητέρα του Θεού;

-Την ξέρω! Την έχομε στο σπίτι μας, ζωγραφισμένη σ' ένα σανιδάκι!

Μια υποψία γεννήθηκε από την απάντηση του μικρού στη σκέψη του μουχτάρη.

-Πάμε να μου την δείξεις κι εμένα! λέει στο Τουρκόπουλο. Πάμε!

Σε λίγο έφτασαν στο σπίτι, όπου βρίσκονταν μόνο η γιαγιά κι η μητέρα του μικρού. Ο πατέρας του έλειπε.

Οι δυο γυναίκες δεν είχαν ιδέα από το ατύχημα και με έκπληξη και απορία παρατηρούσαν τον επίσημο επισκέπτη. Η έκπληξή τους όμως έγινε τρόμος μεγάλος, όταν είδαν το παιδί τους να του δείχνει μια μικρή πόρτα στον τοίχο του εσώτερου διαμερίσματος του σπιτιού και να του λέει: «Να, εδώ μέσα είναι, άνοιξε να δεις!»

Έκαμαν τότε μια κίνηση προς τα εκεί, για να εμποδίσουν τον μουχτάρη, μα εκείνος είχε κιόλας ανοίξει την πορτούλα. Και τότε ένα θέαμα καταπληκτικό παρουσιάστηκε στα μάτια του: Σ' ένα μικρό και σκοτεινό δωμάτιο, δίχως κανένα παράθυρο, ένα καντήλι έκαιε μπροστά στο εικόνισμα της Παναγίας. Ευωδία από θυμίαμα ξεχύθηκε την ίδια στιγμή από τον κρυσώνα και γέμισε τα ρουθούνια του Τούρκου, που ρούφηξε ηδονικά το άγνωστο γι' αυτόν άρωμα.

Οι γυναίκες, παγωμένες απ' τον τρόπο, δεν είχαν τη δύναμη ν' αρθρώσουν

λέξη, και μόνο τα μάτια τους, συλωμένα στην εικόνα, έστελναν θερμή, σιωπηλή ικεσία προς τη Θεομήτορα, να τις βοηθήσει στη δύσκολη εκείνη περίπτωση.

Άφωνος όμως κι ακίνητος στεκόταν μπροστά στο εικόνισμα και ο μουχτάρης, ο φανατικός Τούρκος, που ποτέ δεν θα μπορούσε να φαντασθεί ότι θα έκαμνε στο χωριό του μια τέτοια ανακάλυψη. Το γλυκύτατο βλέμμα της Παναγίας, με το θείο βρέφος στην αγκάλη της, του είχε κάμει ανέκφραστη εντύπωση.

-Αυτή είναι η Μητέρα του Θεού, που με κρατούσε στα χέρια της. Την είδες; είπε ο μικρός με φωνή χαρούμενη, λες και είχε κάμει κατόρθωμα.

Οι γυναίκες έπεσαν στα πόδια του μουχτάρη κι άρχισαν να τον παρακαλούν:

-Μη μας κάνεις κακό, εφέντη πολυχρονεμένε, κι εμείς θα παρακαλούμε την Παναγία να σε φυλάγει καλά...

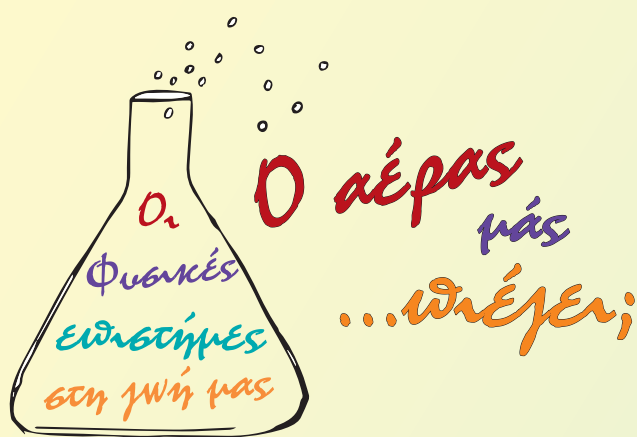
-Όστε είστε Χριστιανοί; πρόφερε αργά.

-Ναι! ...δεν πειράζομε όμως κανένα. Ακολουθούμε την πίστη των πατέρων μας, όπως την πήραν κι εκείνοι απ' τους δικούς τους πατέρες... Μη μας κάνεις κακό, εφέντη!

Ο μουχτάρης στάθηκε μερικές στιγμές σιωπηλός. Έπειτα, με φωνή σιγανή, σα να ήθελε ν' ανακοινώσει κάποιο μυστικό, λέει στις γυναίκες:

-Μη φοβάστε! Προσέξτε, όμως, μην πείτε κι εσείς σε κανένα ότι ήρθα στο σπίτι σας και είδα αυτό που είδα... Κάπου κάπου θα σας στέλνω λίγο λάδι να βάζετε στο καντήλι, πρόσθεσε, ενώ προχωρούσε προς την έξοδο.

*(Νικ. Π. Ανδριώτη, Κρυπτοχριστιανικά
Κείμενα, σελ. 121-123)*

Μα, και βέβαια! Ο ατμοσφαιρικός αέρας που περιβάλλει τη Γη έχει βάρος. Για τον λόγο αυτό ασκεί πίεση σε κάθε επιφάνεια. Η πίεση που ασκεί ο ατμοσφαιρικός αέρας λόγω του βάρους του ονομάζεται ατμοσφαιρική πίεση (ή αλλιώς βαρομετρική πίεση). Ο Ιταλός φυσικός και μαθηματικός Τορικέλι κατασκεύασε το πρώτο όργανο μέτρησης της ατμοσφαιρικής πίεσης, το βαρόμετρο, και με ένα περίφημο πείραμά του το 1643 κατόρθωσε να την μετρήσει για πρώτη φορά.

Πίεση από την ατμόσφαιρα υφίσταται και το σώμα μας. Το σώμα ενός ενήλικα δέχεται πίεση που ισούται με βάρος 12-15 τόνους! Το ότι η ατμοσφαιρική πίεση δεν μας συντρίβει εξηγείται από το ότι η πίεση αυτή εξισορροπείται με την αντίστοιχη πίεση του αέρα και των υπόλοιπων υγρών που υπάρχουν μέσα στον οργανισμό μας. Γι' αυτό και ο άνθρωπος δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς ειδική στολή σε περιβάλλον που δεν έχει πίεση.

Η ατμοσφαιρική πίεση μεταβάλλεται ανάλογα με το ύψος, την πυκνότητα του αέρα, τη θερμοκρασία του και τη σύστασή του. Τα ανώτερα στρώματα αέρα ασκούν μεγαλύτερη δύναμη λόγω του βάρους τους στα κατώτερα, με αποτέλεσμα σε αυτά τα στρώματα ο αέρας να έχει μεγαλύτερη πυκνότητα.

Ο ατμοσφαιρικός αέρας έχει μεγαλύτερη πυκνότητα όσο πλησιάζουμε στην επιφάνεια της θάλασσας και μικρότερη όσο ανεβαίνουμε πιο ψηλά. Άρα η ατμοσφαιρική πίεση ελαττώνεται όταν αυξάνεται το ύψος. Ένα κυβικό μέτρο αέρα στην επιφάνεια της θάλασσας ζυγίζει 1.033 γρ., σε ύψος 12 χλμ. ζυγίζει μόνο 319 γρ. και σε ύψος 40 χλμ. ζυγίζει μόνο 4 γρ.!

Η ατμοσφαιρική πίεση δεν μεταβάλλεται μόνο κατακόρυφα αλλά και οριζόντια τόσο από τόπο σε τόπο, όσο και ανάλογα με τον χρόνο παρατήρησης. Οι «οριζόντιες μεταβολές» είναι πολύ μικρότερες των «κατακόρυφων μεταβολών», έχουν όμως εξαιρετική σημασία στη δημιουργία των καιρικών φαινομένων.

Το 1654 ο γερμανός Όττο φον Γκέρικε, Δήμαρχος του Μαγδεμβούργου της Γερμανίας, πραγματοποίησε ένα από τα πιο φημισμένα πειράματα με το οποίο απέδειξε την ατμοσφαιρική πίεση. Πήρε δύο χάλκινα κοίλα ημισφαίρια διαμέτρου 50 περίπου εκατοστών, τα προσάρμοσε ώστε να δημιουργηθεί μια κοίλη σφαίρα και αφαίρεσε με αντλία τον αέρα μέσα από τα ημισφαίρια. Τα δύο ημισφαίρια δεν ήταν δυνατόν να αποσπαστούν το ένα από το άλλο ούτε και στην περίπτωση που τα τραβούσαν προς αντίθετη κατεύθυνση οκτώ άλογα από κάθε πλευρά! Ο αέρας ασκούσε στην εξωτερική πλευρά τους τρομακτική δύναμη και, εφόσον από τη μέσα πλευρά δεν υπήρχε αέρας για να την εξουδετερώσει, τα ημισφαίρια ήταν σχεδόν αδύνατον να διαχωριστούν!

Αλλά και καθένας μας μπορεί να διαπιστώσει εύκολα την ατμοσφαιρική πίεση κάνοντας απλά πειράματα. Δοκιμάστε:

1. Παίρνουμε δύο φύλλα χαρτιού και τα κρατάμε κατακόρυφα, το ένα απέναντι στο άλλο, σε μικρή απόσταση μεταξύ τους. Φυσάμε ανάμεσά τους και βλέπουμε ότι τα δύο φύλλα πλησιάζουν κοντά το ένα στο άλλο. Γιατί; Φυσώντας ανάμεσα στα φύλλα αναγκάζουμε τον αέρα εκεί να κινηθεί και πέφτει η πίεσή του. Η ατμοσφαιρική πίεση που ασκείται στην εξωτερική πλευρά των φύλλων τα αναγκάζει να πλησιάσουν μεταξύ τους.

2. Τοποθετούμε ένα κερί ρεσό μέσα σε βαθύ πιάτο, το ανάβουμε και ρίχνουμε μέσα στο πιάτο λίγο νερό. Με ένα ποτήρι σκεπάζουμε το κερί και σε λίγο βλέπουμε το κερί να σβήνει και το νερό να ανεβαίνει από το πιάτο μέσα στο ποτήρι! Γιατί; Η φωτιά έκαψε το οξυγόνο του αέρα που είχε μέσα το ποτήρι κι έτσι δημιουργήθηκε μέσα του κάποιο κενό αέρος, οπότε η πίεση εσωτερικά του ποτηριού μειώθηκε. Η εξωτερική ατμοσφαιρική πίεση υπερίσχυσε και έσπρωξε το νερό μέσα στο ποτήρι.

3. Γεμίζουμε με νερό ένα ποτήρι και τοποθετούμε από πάνω ένα κομμάτι από φύλλο χαρτί, κομμένο λίγο μεγαλύτερο από το στόμιο του ποτηριού. Κρατάμε το χαρτί πάνω στο ποτήρι, αναποδογυρίζουμε το ποτήρι και βγάζουμε το χέρι μας. Το νερό δεν χύνεται και το χαρτί μένει κολλημένο στα χείλη του ποτηριού και δεν πέφτει, λες και η βαρύτητα ξεχάστηκε! Ο αέρας ασκεί πίεση προς όλες τις κατευθύνσεις, άρα και προς τα επάνω, συγκρατώντας έτσι το νερό που έχει μέσα το ποτήρι.

4. Παίρνουμε μια φιάλη με κάπως πλατύ στόμιο κι ένα αυγό βρασμένο, σφικτό και καθαρισμένο. Επιχειρούμε να βάλουμε το αυγό στη φιάλη, αλλά δεν χωράει. Ρίχνουμε μικρή ποσότητα νερού στη φιάλη και το αφήνουμε να βράσει. Όταν αρχίζουν να βγαίνουν υδρατμοί από το στόμιο της φιάλης, σταματάμε τον βρασμό και τοποθετούμε το αυγό και πάλι στο στόμιο της φιάλης. Σε λίγο το αυγό γλιστρά μέσα στη φιάλη! Γιατί; Ο αέρας της φιάλης, λόγω των θερμών υδρατμών ζεστάθηκε, έγινε ελαφρύτερος και αναγκάστηκε να βγει. Έτσι δημιουργήθηκε μέσα στη φιάλη κάποιο κενό αέρος. Τότε, η ατμόσφαιρα εξωτερικά πίεσε το αυγό κι αυτό γλίστρησε μέσα.

5. Παίρνουμε ένα τενεκεδένιο δοχείο με στόμιο, που να κλείνει αεροστεγώς (π.χ. ένα δοχείο λαδιού). Ρίχνουμε μέσα λίγο νερό, το βάζουμε στη φωτιά και όταν αρχίσουν να βγαίνουν πυκνοί υδρατμοί,

το βγάζουμε από τη φωτιά και το πωματίζουμε. Μετά από λίγη ώρα βλέπουμε τα τοιχώματά του να υποχωρούν και το δοχείο να «τσαλακώνεται»! Γιατί; Ο αέρας που ήταν μέσα στο δοχείο θερμάνθηκε κι έφυγε. Τη θέση του πήραν οι υδρατμοί. Αυτοί, όταν βγάλαμε το δοχείο από τη φωτιά, υγροποιήθηκαν και μέσα στο δοχείο δημιουργήθηκε κενό αέρος. Έτσι, η ατμοσφαιρική πίεση στο εξωτερικό του δοχείου υπερίσχυσε και «τσαλάκωσε» το δοχείο.

Καλή επιτυχία!

Στη λήξη του φετινού σχολικού έτους, η κ. Σακελλαρίου και η κ. Σεϊτανίδη μάς ετοίμασαν μία προβολή με τις TOP 10 δραστηριότητες της χρονιάς, κυρίως εκδρομές και εκδηλώσεις. Μέσα από αυτή θυμηθήκαμε όλες τις ωραίες στιγμές που ζήσαμε στο Σχολείο μας. Οι πιο εντυπωσιακές ήταν από την τελετή θυρανοξίων στη Μ. Ασία. Αλλά και η επίσκεψη στον πολιούχο της Πάτρας, η στάση στον παλιό φάρο και η ξενάγηση στην πόλη ήταν μια ευχάριστη ανάμνηση.

Ήταν πολύ καλές και η ιδέα και η υλοποίηση. Ευχαριστούμε πολύ.

Η οικογένεια των παπιών της λίμνης μας μεγάλωσε, καθώς πλέον φιλοξενεί ένα ακόμη ζευγάρι, ανεβάζοντας τον αριθμό τους σε έξι. Χάρη στο περιβαλλοντικό μας πρόγραμμα που είχε φέτος ως θέμα τα ζώα, είχαμε την ευκαιρία να ασχοληθούμε με αυτό το είδος. Δίπλα στις Μπαχάμες και τις Καρολίνες, οι πρασινοκέφαλες μας τράβηξαν το ενδιαφέρον. Τις απολαμβάνουμε όλες κάθε μέρα πριν το μάθημα και χαιρόμασταν τη νέα ζωή που πήρε ο κήπος.

5 και Δημιουργίας

Την ίδια μέρα παιδιά της Α' και της Β' Λυκείου μάς παρουσίασαν το project που δούλεψαν μέσα στη χρονιά. Είχε θέμα το γέλιο. Μας έμαθαν ενδιαφέροντα πράγματα για τα πολλά οφέλη που έχει το γέλιο όχι μόνο στην ψυχολογία μας αλλά και στην υγεία: φέρνει μακροζωία, εξουδετερώνει τα άσχημα συναισθήματα, μας βοηθάει να χαλαρώνουμε και να είμαστε πιο ανοιχτοί απέναντι στους άλλους. Η παρουσίαση περιλάμβανε και πρακτική εφαρμογή, καθώς όλοι μας ξεκαρδισθήκαμε στα γέλια βλέποντας αστεία στιγμιότυπα με συμμαθητές αλλά και με καθηγητές μας. Ήταν πραγματικά διασκεδαστικό!

Ομάδα καθηγητών και μαθητών παρακολούθησε τον Ιούνιο ένα ημερήσιο Σεμινάριο Α' Βοηθειών στο Σχολείο μας, το οποίο διοργανώθηκε από την Εταιρία Καρδιοπνευμονικής Αναζωογόνησης. Αντικείμενο του Σεμιναρίου ήταν η καρδιοπνευμονική αναζωογόνηση, την οποία οι συμμετέχοντες κατακτήσαμε όχι μόνο θεωρητικά αλλά και στην πράξη, καθώς οι υπεύθυνοι είχαν άψογη οργάνωση και εξοπλισμό. Μάθαμε και τη χρήση του αυτόματου εξωτερικού απινιδωτή!

Κάναμε πολλή πρακτική εξάσκηση και είμαστε σε θέση να σας δηλώσουμε πως μπορούμε πλέον, αν χρειαστεί, να σας σώσουμε τη ζωή! Αυτό πιστοποιεί άλλωστε το Δίπλωμα που λάβαμε κατά την ολοκλήρωσή του.

Σε εξετάσεις Πιστοποίησης για τη γνώση Η/Υ του Παν/μίου του Cambridge συμμετείχε με επιτυχία μεγάλο μέρος μαθητών του Σχολείου μας, μετά από την προετοιμασία τους από την υπεύθυνη καθηγήτριά μας στα ενδοσχολικά φροντιστήρια. Επίσης, πολλοί συμμετείχαμε και σε εξετάσεις για τη λήψη διπλωμάτων στα Αγγλικά και στα Γαλλικά. Τα ποσοστά επιτυχίας ήταν πολύ ψηλά. Αγγίζαν το 100%.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Δωρεάν φροντιστηριακά μαθήματα παρακολούθησαν μέσα στο σχολείο οι μαθητές της Β' και της Γ' Λυκείου για ένα μήνα μετά το τέλος της σχολικής χρονιάς. Οι υπεύθυνοι καθηγητές τούς εισήγαγαν στις απαιτήσεις και στον τρόπο μελέτης και οργάνωσής τους εν όψει της νέας σχολικής χρονιάς. Ήδη τα παιδιά της νέας Γ' Λυκ. έχουν μπει στο πνεύμα και έχουν ξεκινήσει την απαραίτητη προετοιμασία! Καλή δύναμη!

Τη μνήμη του Απ. Παύλου και τη γιορτή του Σχολείου, που τον έχουμε προστάτη, τιμήσαμε στον Ι. Ν. Απ. Παύλου Αρχαίας Κορίνθου καθηγητές, μαθητές και γονείς. Ο εορτασμός ήταν πανηγυρικός. Κατά τη Θ. Λειτουργία προσευχήσαμε και τελέσαμε αρτοκλασία. Στο τέλος της η ενορία πρόσφερε σε όλους μας κεράσματα κι εμείς βγάλαμε χαρούμενοι, όπως μπορείτε να δείτε, αναμνηστικές φωτογραφίες...

Ικανοποιημένοι και ωφελημένοι δηλώνουν όλοι όσοι συμμετείχαν στα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2016 της «Κοινωνικής Προσπάθειας» στη Βένιζα (βλ. και το σχετικό άρθρο του παρόντος τεύχους). Είχαν την ευκαιρία να ψυχαγωγηθούν, να αθληθούν, να χαρούν τη φιλία, αλλά και να κάνουν πνευματικές συζητήσεις και να ζήσουν εντονότερα την επαφή τους με τον Θεό. Συμπέρασμα: Δεν χάνουμε με τίποτε τέτοιες ευκαιρίες!

**Οι Παρατηρητές: Άρτεμις Θεοχάρη & Παρασκευή Μίχα,
Γ' Γυμνασίου, Μαρία Μίχα, Α' Λυκείου**

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΕΣ

Οι Άγιοι Επτά Παίδες γεννήθηκαν και έζησαν στην Έφεσο της Μ. Ασίας τον 3ο αι., στα χρόνια της βασιλείας του αυτοκράτορα Δεκίου, όταν οι διωγμοί μάστιζαν τους Χριστιανούς. Οι γονείς τους, άνθρωποι επιφανείς αλλά κυρίως πιστοί χριστιανοί, πέθαναν, ενώ ο Δέκιος αναζητούσε όλη την οικογένεια, για να απολογηθεί για την πίστη της στον χριστιανισμό. Παίρνοντας μια μικρή προθεσμία για την απολογία τους, τα επτά αδέρφια πούλησαν τα υπάρχοντά τους και πήγαν να κρυφτούν σε μια σπηλιά στο βουνό. Όταν μετά από μέρες τούς τέλειωσαν τα τρόφιμα, ο μεγαλύτερος αδερφός κατέβηκε στην πόλη για να αγοράσει τα απαραίτητα εφόδια. Εκεί αντίκρισε μία «κόλαση», αφού οι διωγμοί δεν είχαν σταματήσει και οι Χριστιανοί μαρτυρούσαν. Έντρομος γύρισε στο σπήλαιο, όπου διηγήθηκε τα γεγονότα στα αδέρφια του, και τα κάλεσε να προσευχηθούν με θέρμη στον Κύριο, ώστε να παραλάβει το πνεύμα τους και να μην του αφήσει έρμαιο στα χέρια του αυτοκράτορα. Έτσι κι έγινε. Ο Δέκιος, μετά από πολυήμερη αναζήτηση, βρήκε στη σπηλιά τα νεκρά σώματά τους και διέταξε να κτιστεί η είσοδος. Ο Κύριος όμως, ο εξουσιαστής των πάντων, προστάτευσε τα παιδιά και δεν επέτρεψε να υποστούν τα σώματά τους καμία φθορά, ούτε ακόμη και στα ενδύματά τους. Μετά από χρόνια, όταν στη βασιλεία βρισκόταν ο Θεοδοσίος ο μικρός, οι αιρετικοί συγκλόνιζαν την Εκκλησία κηρύττοντας ότι δεν υπάρχει Ανάσταση. Τότε ο Θεός ξύπνησε τα επτά παιδιά, ώστε να αποδειχτεί ότι Αυτός είναι η Ανάσταση και η Ζωή. Το ένα από αυτά, νομίζοντας ότι από την κοίμησή τους είχε περάσει μια μέρα κι όχι βέβαια ολόκληρα 194 χρόνια, κατέβηκε να αγοράσει τρόφιμα στην πόλη. Εκεί τόσο ο ίδιος όσο και οι κάτοικοι διαπίστωσαν ότι προερχόταν από προηγούμενη εποχή. Ο αυτοκράτορας πληροφορήθηκε αυτό το θαυμαστό γεγονός και ευχαριστώντας τον Κύριο συνομίλησε με τους 7 Αγίους, οι οποίοι ύστερα από λίγο ξανακοιμήθηκαν, περνώντας στην όντως ζωή. Η περίπτωση τους είναι μία απόδειξη της Ανάστασης που θα γευτούμε όλοι με το θείο κέλευσμα!

Η ΑΓΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Η Αγία Ολυμπιάδα υπήρξε μια δεσποζούσα προσωπικότητα στον χώρο της Εκκλησίας. Κι αυτό όχι χάρη στην κατά σάρκα καταγωγή της, που ήταν βαθιά αριστοκρατική, αλλά κυρίως στην κατά πνεύμα εξέλιξή της, που ήταν σπουδαία. Η Ολυμπιάδα διακρινόταν για την φυσική της ωραιότητα αλλά και για την ευφυΐα και τη μόρφωσή της. Σε ηλικία 12 ετών μένει ορφανή και από τους δύο γονείς της και αναλαμβάνει την κηδεμονία της ο συγγενής της Προκόπιος, έπαρχος Κων/πόλεως. Εκείνος τη νυμφεύει στα 18 της χρόνια με τον αξιωματούχο Νεβρίδιο. Όμως ο σύζυγός της πεθαίνει τόσο σύντομα, ώστε ο γάμος της να θεωρείται αμίαντος. Η Ολυμπιάδα δεν άργησε να δεχθεί και δεύτερη πρόταση γάμου, αυτή τη φορά από τον ίδιο τον αυτοκράτορα Θεοδοσίο. Την απέκρουσε όμως με το επιχείρημα ότι «αν ο Θεός ήθελε να συζεί με άνδρα, τότε δεν θα της έπαιρνε τον πρώτο». Έτσι, σε ηλικία 25 ετών χειροτονείται «διακόνισσα» και δωρίζει στην Εκκλησία όλη της την περιουσία. Όταν αρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως γίνεται ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, με τον οποίο αναπτύσσει ιδιαίτερο πνευματικό σύνδεσμο, η Ολυμπιάδα ιδρύει μοναστήρι που σταδιακά φτάνει να αριθμεί τις 250 ψυχές. Ο πειρασμός της άδικης εξορίας του αγίου την βυθίζει σε βαρύ πένθος. Εκείνος, για να την εμψυχώσει, συγγράφει 17 επιστολές, με πολύτιμο πνευματικό περιεχόμενο. Προς το τέλος της ζωής της γνωρίζει και η ίδια το πνευματικό αγαθό της εξορίας, καθώς, παίρνοντας την πρωτοβουλία να συναντήσει τον Άγιο Επίσκοπο, εξορίζεται στη Νικομήδεια. Όταν ο Χρυσορρήμων τελικά πεθαίνει, η πιστή Διακόνισσα σπεύδει να τον συναντήσει και στην εν ουρανοίς Εκκλησία (25 Ιουλίου του 407). Ας έχουμε τις πρεσβείες της!

Επιμέλεια μαθητ. Α.Τ. & Χ.Α.,
Γ' Λυκείου

Φιλολογική γωνιά

ΦΙΛΙΑ:

Πώς πιστεύετε ότι συμπεριφέρεται ο αληθινός φίλος;

Η φιλία χαρακτηρίζεται από αμοιβαία αγάπη, αφοσίωση και κατανόηση, χωρίς συμφέρον. Μεταξύ των φίλων υπάρχει ειλικρίνεια και ο ένας εμπιστεύεται τον άλλο. Ένας αληθινός φίλος ξέρει πάντα ποιο είναι το καλό για τον φίλο του. Ξέρει να τον συμβουλεύει και να τον στηρίζει κάθε στιγμή, με όλες του τις δυνάμεις. Χαίρεται με τη χαρά του φίλου του και λυπάται με τη λύπη του. Γενικά ένας αληθινός φίλος συμπεριφέρεται στον φίλο του όπως στον ίδιο του τον εαυτό.

Μαρία Δημητριάδη

Ένας αληθινός φίλος πρέπει να είναι ειλικρινής, πιστός και να έχει αυταπάρνηση. Να είναι εκεί, μαζί με τον φίλο του, στη χαρά και στη λύπη. Να μη σκέφτεται με βάση το συμφέρον, αλλά να θυσιάζει και να προσφέρει χρόνο και συναίσθημα. Η φιλία, για να σταθεί στον χρόνο, πρέπει να βασίζεται στην αλληλοσεβασμό και στην αμοιβαιότητα. Πρέπει ο ένας να ανταποδίδει στον άλλον τα ίδια ή και περισσότερα πράγματα από αυτά που του έχουν δοθεί και δεν μιλάμε για υλικά αγαθά αλλά για ψυχικά αγαθά. Η φιλία είναι κατάθεση ψυχής.

Σοφία Κουζή

Ένας αληθινός φίλος πρέπει να συμπεριφέρεται με σύνεση και αγάπη στον φίλο του. Να τον βοηθάει και να είναι δίπλα του και στις όμορφες και στις άσχημες στιγμές της ζωής του, να χαίρεται στις χαρές και να λυπάται στις λύπες του... Πρέπει να εκπληρώνει κάποιες επιθυμίες του όσο πιο καλά μπορεί και να μη ζητάει ανταλλάγματα. Για μένα αυτή είναι η αληθινή φιλία.

Νικολέττα Μήνου

Ένας πραγματικός φίλος μοιράζεται τα πάντα και δεν τάζει πράγματα στον φίλο του με αντάλλαγμα τη βοήθειά του. Ποτέ δεν προδίδει τον φίλο του. Προσπαθεί όσο γίνεται περισσότερο να είναι μονοιασμένος μαζί του και πολλές φορές θα πρέπει να θυσιάζεται γι' αυτόν.

Ανδρέας Κεραμίδας

Ο καλός φίλος πρέπει να συμπεριφέρεται ευγενικά στον φίλο του. Διαφορετικά, ούτε κι εκείνος θα συμπεριφέρεται σωστά. Καλός φίλος είναι αυτός που όταν είσαι άρρωστος, έρχεται και σε επισκέπτεται. Σε επισκέπτεται, όχι για την τηλεόραση και τα παιχνίδια, αλλά για σένα, για την συντροφιά σου.

Ευστρ. Παλαιτσάκης

Ένας αληθινός φίλος πρέπει να νιώθει αγάπη για τον φίλο του και να του έχει εμπιστοσύνη. Φυλάει τα μυστικά τους. Όταν δίνει κάποιο αντικείμενο ή μια συμβουλή δεν περιμένει ανταλλάγματα.

Παρασκευή Μίχα

Ταξιδεύουμε με το Σχολείο μας!

Λέσβος,

το τρίτο μεγαλύτερο νησί μας

Η Μυτιλήνη είναι ένα από τα ωραιότερα νησιά μας. Συνδυάζει υπέροχη φυσική ομορφιά με σημαντικά προσκυνήματα. Σας παρουσιάζουμε όσα επισκεφτήκαμε στην εκδρομή μας.

I. Μ. Αγίου Ραφαήλ, Νικολάου & Ειρήνης

Το μοναστήρι βρίσκεται στην περιοχή της Θερμής και είναι χτισμένο στον ελαιόφυτο λόφο των Καρυών. Οικοδομήθηκε τη δεκαετία του 1960 στα θεμέλια παλαιότερου μοναστηριού, το οποίο καταστράφηκε το 1463 από τους Οθωμανούς. Οι τρεις άγιοι μαρτύρησαν κατά την επιδρομή των Οθωμανών μαζί με άλλους κατοίκους της Θερμής. Οι κάτοικοι του χωριού έθαψαν στο μοναστήρι όσους χριστιανούς μαρτύρησαν και τιμούσαν τη μνήμη τους κάθε χρόνο την ημέρα του μαρτυρίου τους (9 Απριλίου το 1463). Η ιστορία των αγίων αποκαλύφθηκε θαυματοργικά.

Μανταμάδο: Ο Ταξιάρχης

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ είναι ο ενδοξότατος Ταξιάρχης των Ασωμάτων Δυνάμεων, προστάτης όσων τον επικαλούνται. Η εικόνα του στο Μανταμάδο είναι μοναδική στον ορθόδοξο κόσμο, γιατί είναι ανάγλυφη, και συγκλονιστική, γιατί πλάστηκε από κέρι και χρώμα που είχε ποτιστεί με το αίμα μοναχών που έσφαξαν σαρακηνοί πειρατές. Είναι πολύ θαυματοργή. Στο μοναστήρι υπάρχουν πάρα πολλά αφιερώματα (τάματα) ανθρώπων απλών αλλά και στρατιωτικών αξιωματούχων, που θέλησαν μ' αυτόν τον τρόπο να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους για τη θαυμαστή επέμβαση του Ταξιάρχη στα προβλήματα της ζωής τους. Στη Λέσβο πολλά παιδιά ονομάζονται «Ταξιάρχης» & «Στρατής» (Στρατηγός) προς τιμήν του Αρχαγγέλου.

Σίγρι: Απολιθωμένο δάσος

Το απολιθωμένο δάσος της Λέσβου είναι ένα από τα δύο μεγαλύτερα απολιθωμένα δάση στον κόσμο. Απολιθωμένοι κορμοί υπάρχουν διάσπαρτοι σε μία έκταση 150 τ.χμ. Μεμονωμένα απολιθώματα βρίσκονται και σε πολλά άλλα μέρη του νησιού. Το απολιθωμένο δάσος σχετίζεται με την έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα που υπήρχε στη Λέσβο περίπου πριν 20 εκατομμύρια χρόνια. Αυτή

η δραστηριότητα δημιούργησε, εκτός από λάβα, πυροκλαστικά υλικά και ηφαιστειακή στάχτη, που κάλυψε τη χλωρίδα της περιοχής και απομόνωσε τα οργανικά υλικά από την ατμόσφαιρα. Κατόπιν δημιουργήθηκαν διαλύματα που εμπότισαν τη στάχτη που είχε καλύψει τους κορμούς των δένδρων, σηματοδοτώντας την έναρξη της απολίθωσής τους. Τα μορφολογικά χαρακτηριστικά των κορμών είναι διατηρημένα σε άριστη κατάσταση. Το Σίγρι έχει υποδειχθεί ως προστατευόμενο φυσικό μνημείο, ενώ το 2004 εντάχθηκε στο Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων της UNESCO. Υπάρχουν άλλες πέντε προστατευόμενες εκτάσεις. Το 2012, ύστερα από σχετική εισήγηση, η περιοχή του προστατευόμενου γεωπάρκου επεκτάθηκε, ώστε να περιλαμβάνει όλο το νησί της Λέσβου.

I. Μ. Λειμώνος

Η Ι. Μονή Λειμώνος ιδρύθηκε από τον άγιο Ιγνάτιο τον Αγαλλιανό το 1526 και έχει συμβάλει σημαντικά τους τελευταίους πέντε αιώνες στην πνευματική και εκπαιδευτική δραστηριότητα του νησιού. Στην περίφημη «Λειμωνιάδα Σχολή» δίδαξε ο ξακουστός για την ευρυμάθειά του διδάσκαλος του Γένους Παχώμιος Ρουσάνος. Η Μονή είναι χτισμένη στο μέσον του λιβαδιού (=λειμώνα) που χρωματίζει την γύρω βραχώδη περιοχή. Το εσωτερικό του μοναστηριού κοσμούν αξιόλογες τοιχογραφίες από τον 16ο-17ο αιώνα. Μια σειρά από σπουδαιότατους κειμηλιακούς θησαυρούς, όπως βυζαντινά και μεταβυζαντινά χειρόγραφα και εικόνες, έντυπα, ιερά άμφια, λειτουργικά σκεύη, άγια λείψανα και λαογραφικά εκθέματα, κατατάσσουν τη Μονή στις πλουσιότερες μονές του Αιγαίου, ενώ η βιβλιοθήκη της φιλοξενεί 5.000 βιβλία περίπου. Στον χώρο της στεγάζονται λαογραφικό και γεωλογικό μουσείο, λεσβιακό σπίτι και γηροκομείο.

**Ελένη Παπαγεωργίου,
Γ' Λυκείου**

«ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ» του Παύλου Καράγιωργα

Το βιβλίο μιλάει για ένα 12χρονο παιδί, τον Παύλο, που τελειώνει το δημοτικό στις αρχές του 20ού αιώνα και συγκεκριμένα το 1922. Το καλοκαίρι το περνάει μαζί με την γιαγιά του στο χωριό Κιοπ Κιόι, στη Μικρά Ασία. Στις 29 Ιουνίου, γιορτή του Απ. Παύλου, πηγαίνουν στην εκκλησία, όπου τους επιτίθενται Τούρκο αστυνομικοί.

Ο Παύλος και η γιαγιά του τρέχουν τρομαγμένοι στο σπίτι τους. Όταν αργότερα κάθονται στο τραπέζι να φάνε μαζί με μια γειτόνισσά τους, Τούρκο αστυνομικοί εισβάλλουν στο σπίτι τους και αρπάζουν τις δύο γυναίκες. Ο Παύλος θολωμένος αρπάζει ένα όπλο και τρέχει πίσω τους. Στο δρόμο τον βλέπει η δασκάλα του χωριού, τον βοηθά να ηρεμήσει και τον παίρνει στο σπίτι της. Πηγαίνοντας εκεί, ο Παύλος αφήνει πάνω στο τραπέζι το όπλο, με το οποίο αργότερα ο γιος της δασκάλας πυροβολεί κατά λάθος το πόδι του. Τότε ο Παύλος αποφασίζει να φύγει από το χωριό.

Στην περιπλάνησή του συναντάει δυο Έλληνες στρατιώτες, τον Πέτρο και τον Αντώνη, που προσπαθούν να διαφύγουν στην Ελλάδα, καθώς έχει σπάσει το μέτωπο της προέλασης του ελληνικού στρατού στη Μ. Ασία. Αυτοί δέχονται να

πάρουν τον Παύλο μαζί τους. Μαζί περνούν πόλεις και χωριά αγωνιζόμενοι να επιβιώσουν κυνηγημένοι από τους Τούρκους. Σκοπός τους είναι να φτάσουν στη θάλασσα. Μια νύχτα ένα φίδι δαγκώνει τον Πέτρο, ο οποίος δυστυχώς υποκύπτει στο τραύμα του και πεθαίνει. Ο Αντώνης και ο Παύλος, μετά από πολλές δυσκολίες, καταφέρνουν να μπουν σε ένα καράβι που τους φέρνει στον Πειραιά. Ο Παύλος μένει μαζί με την οικογένεια του Αντώνη ώσπου, σε μια αναζήτηση του Ερυθρού Σταυρού, βρίσκει τους γονείς του αλλά και τη γιαγιά του...

Ο συγγραφέας στο βιβλίο του «Πορεία στο φως» πραγματεύεται σύνθετες έννοιες όπως ο πόλεμος, η θρησκεία, η αγάπη μέσα από τα μάτια ενός εφήβου. Επίσης, μέσα από τις έντονες εικόνες που δημιουργεί μας δείχνει την πολιτική και την κοινωνική κατάσταση που επικρατούσε στη Μικρά Ασία το καλοκαίρι του 1922. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα βιβλίο με έντονη δράση και περιπέτεια, που παράλληλα μας διδάσκει σημαντικές σελίδες από την ιστορία μας.

*Χρήστος-Παύλος Αγγελής,
Α' Λυκείου*

«Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ»

της Φ. Χ. Μπάρνετ

Η Παίρη είναι ένα κορίτσι που η ανατροφή της την κάνει ένα πλάσμα ιδιότροπο και στριμμένο. Όταν γίνεται δέκα χρονών χάνει τους γονείς της από μια φοβερή αρρώστια. Τότε αναγκάζεται να μετακομίσει στην Αγγλία, σε έναν θείο της που ούτε καν γνώριζε ότι υπήρχε. Εκεί κάνει για πρώτη φορά στη ζωή της φίλους. Με τη βοήθειά τους σιγά σιγά μεταμορφώνεται σε ένα ευαίσθητο και έξυπνο κορίτσι. Έτσι καταφέρνει να ανακαλύψει το μυστικό ενός κρυμμένου κήπου, αλλά και να βοηθήσει το γιο του θείου της, που η αναπηρία του τον οδηγεί στην παραπλανητική επιθυμία να πεθάνει. Η Παίρη του αποκαλύπτει τη χαρά και το νόημα της ζωής.

Είναι μια ιστορία εντυπωσιακή. Η συγγραφέας παρουσιάζει πολύ παραστατικά διάφορους χαρακτήρες: συμπαθητικούς, όπως ο Ντίκον, που ξέρει τα πάντα για τη φύση και ειδικά για τα ζώα, αφού έχει χάρισμα να τους μιλάει και να τα καταλαβαίνει, αλλά

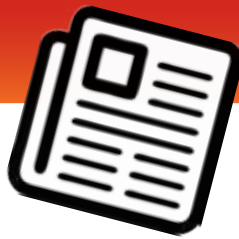
και αντιπαθητικούς, όπως η κυρία Πέντλοκ, που είναι πολύ αυστηρή και αγέλαστη. Το σημαντικότερο μήνυμα που πήρα από το βιβλίο είναι ότι πρέπει να ζεις τη ζωή σου χαρούμενα και να μην το βάζεις κάτω:

Στριμμένος είσαι
γιατί δεν ξέρεις,
δεν ξέρεις τι είσαι.

Αλλά αν αγάπη
μέσα σου έχεις,
τότε ξέρεις,
ξέρεις να ψάχνεις
και να ζεις.

Γ. Τσάγρη,
Β' Γυμνασίου

ΦΟΥΣΤΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

στη Βρετανία! Ναι, δεν είναι τυπογραφικό λάθος: φούστες μπορούν πλέον να φορούν ελεύθερα όλοι οι βρετανοί μαθητές, με τις ευλογίες του υπουργείου παιδείας τους! Γιατί το εν λόγω υπουργείο θεώρησε καλό να διδάξει τους μικρούς και έφηβους μαθητές πως μπορείς να νιώθεις «αναποφάσιστος με το φύλο σου». Κινούμενο στο ίδιο πνεύμα, αντικατέστησε τις λέξεις μαθητής και μαθήτρια με το «ουδέτερης φυλετικής κατεύθυνσης» ουσιαστικό «μαθητευόμενος». Επίσης, απέρριψε όλες τις σχετικές ενστάσεις που υπέβαλαν τα συμβούλια καθηγητών των σχολείων στα οποία εφαρμόζεται το νέο πρόγραμμα πιλοτικά. Και έτσι, στο όνομα δήθεν της προσωπικής ελευθερίας, της ανεκτικότητας και της αποδοχής, σύρει τα παιδιά σε σκοτεινές ατραπούς που οδηγούν στην εκτροπή από το φυσικό και στην ανάπτυξη σύγχυσης σχετικά με την ταυτότητά τους. Ουσιαστικά, με την αψυχολόγητη και αντιπαιδαγωγική τακτική του, τα ενθαρρύνει να εξελιχθούν σε εκτρώματα και ψυχολογικά ναυάγια.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

από την άλλη, αναγκάζεται να ασχοληθεί με το θέμα που έχει αναδειχθεί ως μείζον στη χώρα: την τρομοκρατία. Μάθημα επιβίωσης σε περίπτωση τρομοκρατικής ενέργειας εισάγεται πλέον υπο-

ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΕΦΕΥΡΙΣΚΕΙ ΛΥΣΗ

στη λειψυδρία που πλήττει τη χώρα της. Η 16χρονη Κιάρα Νιργκίν από τη Ν. Αφρική δημιούργησε ένα υπεραπορροφητικό πολυμερές (Super Absorbent Polymer-SAP) από ...απλές φλούδες πορτοκαλιού και αβοκάντο! Το υλικό αυτό μπορεί να αποθηκεύσει εκατοντάδες φορές περισσότερο νερό από το βάρος του κι έτσι μετατρέπεται ουσιαστικά σε δεξαμενή νερού για τις καλλιέργειες και την κτηνοτροφία. Η λύση που

Δήσεων . . .

έδωσε η Κιάρρα στο πρόβλημα της έλλειψης νερού μπορεί να σώσει κυριολεκτικά χιλιάδες ανθρώπους. Αυτός άλλωστε ήταν και ο σκοπός της: όπως δήλωσε, προχώρησε στο συγκεκριμένο πείραμα επειδή ήθελε να βοηθήσει τον τόπο της μέσα από την επιστήμη που αγαπά.

ΣΤΑΣΕΙΣ -

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ:

μια ωραία ιδέα! Η αναμονή του λεωφορείου αποκτά νέα διάσταση στο Φίλυρο της Θεσσαλονίκης!

Πέντε παλιές πέτρινες στάσεις μετατράπηκαν σε βιβλιοθήκες με την τοποθέτηση ενός επίπλου βιβλιοθήκης σε μορφή δέντρου, με πολλές πρωτότυπες θέσεις διάθεσης εφημερίδων και περιοδικών και μία ζωγραφισμένη οροφή στα χρώματα του ουρανού. Τα ράφια γέμισαν με προσφορές της δημοτικής βιβλιοθήκης, της ένωσης λογοτεχνών, των πολιτιστικών συλλόγων του δήμου, της χριστιανικής αδελφότητας «Ελπίδα» αλλά και απλών πολιτών που τοποθετούν τα βιβλία τους δίχως την παραμικρή γραφειοκρατία, ώστε να είναι πάντοτε γεμάτη.

Η ΕΠΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ- ΠΟΥ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΗ

μειώνει την εγκληματικότητα! Σε αυτό το συμπέρασμα κατέληξε μία έρευνα του Πανεπιστημίου Κάρντιφ της Ουαλίας. Οι επιστήμονες μελέτησαν πάνω από 2.000 άτομα, συνυπολόγισαν

μια σειρά πιθανών παραγόντων όπως η κοινωνικοοικονομική στέρηση, ο πληθυσμός, το ποσοστό της ανεργίας, η κοινωνική θέση και κατάσταση, οι μισθοί κ.ά. και κατέληξαν στο ότι η επαφή με τη φύση επιδρά κατά 8% στην κοινωνική συνοχή μιας κοινότητας! Σχετικά με την εγκληματικότητα, τα αποτελέσματα είναι επίσης εντυπωσιακά, αφού σύμφωνα με το πόρισμα της μελέτης η επαφή με τη φύση μειώνει κατά 4% τα ποσοστά εγκληματικότητας. Επομένως, προστατεύοντας και διασφαλίζοντας τη φύση προστατεύουμε και διασφαλίζουμε και την προσωπική μας ασφάλεια και ακεραιότητα.

82ΧΡΟΝΗ ΑΡΙΣΤΕΥΣΕ ΦΕΤΟΣ

στο γυμνάσιο! Η Σουλτάνα Γκέσου από την Κοζάνη αποφάσισε, έστω κι αργά, να πραγματοποιήσει ένα παλιό της

όνειρο: να τελειώσει το Γυμνάσιο και το Λύκειο, πράγμα που δεν είχε την ευκαιρία να κάνει όταν ήταν παιδί. Έτσι, πριν τρία χρόνια γράφτηκε σε Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, από το οποίο αποφοίτησε φέτος με βαθμό 19,6! Ήδη γράφτηκε και στο Λύκειο. Έμαθε επίσης να χειρίζεται και υπολογιστή, κάτι που οι περισσότεροι στην ηλικία της δεν γνωρίζουν. Η επιμονή και η αποφασιστικότητά της είναι παράδειγμα για όλους μας. «Να ακολουθείτε τα όνειρά σας και να παλεύετε γι' αυτά», μας λέει χαρακτηριστικά.

Ο δικός σας ρεπόρτερ...

Γαλλικά

Le bénévolat à travers le regard d'une ado

Mon cher ami,

Comment ça va? Moi je suis très bien et ravie car je suis bénévole dans une association humanitaire et je voudrais te raconter mes impressions et mes sentiments.

Cette association est différente que des autres parce qu'elle agit dans plusieurs domaines. D'abord on distribue de la nourriture, des médicaments, des couvertures. On fournit un abri aux SDF. On envoie des dons aux hôpitaux. Enfin, on lance des campagnes d'information, on alerte les médias et on participe à une manifestation pour les droits des enfants, la paix et contre la misère, les injustices sociales et l'isolement des personnes âgées.

Quand on s'engage dans un projet et on fait partie d'une telle organisation on se sent heureux, utiles et fiers de nous.

En tout cas, je te recommande d'adhérer à une association humanitaire et si tu aimes aider les autres, tu peux devenir bénévole!

J'attends de tes nouvelles.

Φωτεινή Σκορδά, Γ' Γυμνασίου
Επιμέλεια: κ. Κ. Κουτλάκη, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Ο εθελοντισμός μέσα από την οπτική μιας εφήβου

Αγαπητέ μου φίλε, είμαι πολύ ικανοποιημένη, γιατί συμμετέχω σε μια ανθρωπιστική οργάνωση και ήθελα να σου διηγηθώ τις εντυπώσεις και τα συναισθήματά μου. Η ανθρωπιστική αυτή οργάνωση είναι διαφορετική από τις άλλες, γιατί ενεργοποιείται σε πολλούς τομείς. Διανέμουμε φαγητό, φάρμακα και σκεπάσματα. Παρέχουμε στέγη στους αστέγους. Στέλνουμε δωρεές στα νοσοκομεία, κάνουμε εκστρατείες πληροφόρησης, ευαισθητοποιούμε τα ΜΜΕ και συμμετέχουμε σε διαμαρτυρίες για τα δικαιώματα των παιδιών, για την ειρήνη, για την κοινωνική αδικία και την απομόνωση των ηλικιωμένων. Συμμετέχοντας σε κάτι τέτοιο αισθανόμαστε ευτυχισμένοι, χρήσιμοι και περήφανοι. Σε κάθε περίπτωση σου συστήνω να συμμετέχεις σε μια ανθρωπιστική οργάνωση. Μπορείς να γίνεις εθελοντής.

Οι σπίθες του Πυρσού

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

- 1) Με τι μοιάζει ακριβώς μισή φέτα λεμονιού;
- 2) Τι κοινό έχουν οι τρελοί και τα βιβλία;
- 3) Τι έπαθε το σπαθί του Μ. Αλέξανδρου που έπεσε στη θάλασσα;
- 4) Τι κοινό έχουν ένα κερί που καίει και η δίψα;

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

► Η Μαρία καλεί στη γιορτή της τη φίλη της την Πόπη. Η Πόπη, φτάνοντας στο σπίτι της Μαρίας, χτυπά το κουδούνι και λέει πως ανεβαίνει. Αλλά η ώρα περνά και η Πόπη δεν φαίνεται. Η Μαρία της φωνάζει:

- Πόπη, γιατί δεν έρχεσαι;

Και η Πόπη:

Το ασανσέρ λέει τρία άτομα. Περιμένω λοιπόν να 'ρθούν άλλα δυο για να ανέβω.

► Μια όμορφη κατάλευκη πολική αρκούδιτσα ρωτά τη μαμά της:

- Μαμά, μήπως δεν είμαι πολική αρκούδα;

- Τι λες, κορίτσι μου; απαντά η μαμά. Και βέβαια είσαι πολική: κολυμπάς στο παγωμένο νερό, περπατάς στους πάγους, ξαπλώνεις πάνω στους πάγους! Σίγουρα είσαι πολική!

- Καλά, μαμά, αλλά ... κρύνω!

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

1. ΑΠΑΙΣΙΟΙ 2. ΖΑ 3.ΑΣΜΑΤΑ 4. ΛΟΥΦΤΧΑΝΣΑ 5. ΕΛΑ 6. ΑΝΤΙΣΑΜΠΕΜΠΙΑ
Σχηματίζεται το λουλούδι ΑΖΑΛΕΑ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ-ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΣ

1. Το 13 2. Κανένα, γιατί το πλοίο επιπλέει πάντα στο νερό. 3. Θα ανοίξει τους 3 κρικούς τού ενός κομματιού και μ' αυτούς θα ενώσει τα άλλα 4 κομμάτια.

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ;

1. Δίας 2. γ) 3. Ο Άρμστρονγκ το 1969 4. 76 χρόνια 5. Ερμής - Πλούτωνας

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

• Μητέρα: Τάκη, Τασία, τι σταματήσατε τόσο ώρα σκυμμένοι πάνω στο χάρτη;

Τασία: Ψάχνουμε να βρούμε την πόλη που μας είπε ο παππούς.

Μητέρα: Ποια;

Τασία: Μα την είπες μόνη σου προηγουμένως! Ποια πόλη είπες;

• Μητέρα: Καλυψώ, Μίνα, Αντώνη, το φέρατε;

Παιδιά: Ποιο;

Μητέρα: Σας το είπα!

Τι είπες;

ΛΟΥΛΟΥΔΟΛΕΟ

ΒΑΛΤΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΣΕΙΡΑ ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΤΕ:

ΑΖΑΛΕΑ, ΒΙΓΩΝΙΑ, ΝΤΑΛΙΑ, ΚΑΜΕΛΙΑ, ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ, ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ

...στη 12ετή πορεία μας...

- ✓ Μαθητές και απόφοιτοί μας μιλούν οι ίδιοι για τις εμπειρίες και τις επιτυχίες τους.
- ✓ Οι γονείς στηρίζουν τις επιλογές μας.

Συγχαρητήρια

Συγχαίρουμε τους μαθητές μας της Γ' Λυκείου για την εισαγωγή τους με ποσοστό **100%** σε πανεπιστημιακές σχολές που ανήκουν στις πρώτες προτιμήσεις τους. Να σημειωθεί ότι οι μαθητές μας επιτυγχάνουν κάθε χρόνο την εισαγωγή τους σε πανεπιστημιακές σχολές, προετομαζόμενοι **αποκλειστικά** στο σχολείο μας.

Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος» Ισθμός Κορίνθου
Τηλ.: 27410 - 29663, Κιν: 6932 659820, fax: 27410 - 75727
www.apostolospavlos.gr